

Prof. Dr. Makbule AYDIN'ın Anısına

Prof. Dr. Makbule AYDIN
1958 - 2011

Prof. Dr. Makbule Aydın 01.02.1958 yılında Malatya'da doğdu. 1976 yılında Malatya'da ilk kez Deneme Fen Lisesi olarak öğrenci almaya başlayan Turan Emeksiz Lisesini bitirdi. 1977 yılında Kimyaya olan ilgisi ve sevgisiyle çok isteyerek ve severek ODTÜ Fen ve Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümüne girdi. Öğrenciliği sırasında evlendi ve okulunun son yılında kızı Cerenle derslere devam etti. Bölümü bitirdiğinde İstanbul'a ailesinin yanına geldi. Burada Seren dünyaya geldi. İstanbul'da araştırma görevlisi olarak o zamanki ismi Deneysel Tıp Araştırma ve Uygulama Merkezine girdi.

Ablamız her gününü, saat ve dakikasını mücadele ederek ama sevgi ve büyük bir özveriyle, herkese yüreğini açmış, herkesin sıkıntılarını, üzüntülerini kendisininmiş gibi kabullenip herkese bilgiyi, araştırmayı, çalışmayı sevgiyle aşılamıştır. Çekmiş olduğu sıkıntıları, acıları hiçbir zaman belli etmeden O'nun o pırl pırl zeki gözlerinde sevginin hiç eksik olmadığını gördük.

Bu yazıda Makbule ablamızın başta biricik kızları ve ailesi olmak üzere; hocaları, arkadaşları ve biz öğrencilerinin yazdığımız her satırda, her kelimedede kendisinin bizlerde bıraktığı sevgiyi bulacağız.

Aynı felsefeyle bıraktığın yerden devam etmeye çalışacağız canım Makbule ablam...

Doç. Dr. ELİF ÖZKÖK

Ne seni unutacak kadar zaman geçecek
Ne de gecen zaman seni unutturmaya yetecek
Bırakıp gittiysen de unuturuz sanma
Zaman alısmayı öğretir unutmayı asla
Seni her zaman hatırlayacak ve seveceğiz

Kızların SEREN ve CEREN

Dünya tatlısı biricik ablamız;

Bugüne kadar hem bize hem de çevrene yaptığın iyilikler ve başarılı çalışmalarınla örnek bir insan oldun. Hayata bakış açınla, problemleri çözmedeki azmin ve sabrın, bize en değerli mirasın olarak kaldı, sadece kendimiz için değil başkaları için de dua etmeyi senden öğrendik.

Sana nasıl elveda diyebiliriz ki ? Sen ölmedin, ölemezsin. Yaşadığımız sürece, sana olan sevgimiz, özlemimiz günden

güne büyüyecek, sen hep bizimle olacaksın.

**Kardeşlerin
ZEYNEP DOĞAN
İRFAN AYDIN
İSMİNAZ AYDIN
NURGÜL AYDIN**

Benim canım arkadaşım, güzel yürekli Makbuleciğim, hayatının her döneminde dimdik ayakta durmayı başaran, en ufak bir karıncayı bile üzmemekten çekinen, kalp kırmaktan ödü kopan, bizlere varlığı ile sevgi ve arkadaşlık duyguları aşıl原因an sevgi dolu bir arkadaşımızdı. Çocuklarına, arkadaşlarına ve işine olan düşkünlüğü ile tanıdığımız arkadaşımız maalesef aramızdan çok erken ayrıldı. Daha dün gibiydi hep birlikte koşturarak ODTÜ'de sınavlara girişimiz, hani daha beraber geçireceğimiz nice yıllarımız olacaktı. Seni hiç bir zaman unutmayacağım, sevgiyle hatırlayacağım her zaman kalbimde olacaksın.

**NERMİN ÖKTEM (ŞANLI)
(ODTÜ Kimya 'dan sınıf arkadaşı)**

ODTÜ yıllarından itibaren ilkeli, topluma sorumlu kisiliğini, meslek yaşamında da sürdürebilen, üretken sevgi dolu yüreğini etrafındakilere hissettirebilen, kocaman gözlerinde heyecanını yansıtabilen, Makbulemiz; iyilikle, nezaketle, sorumlulukla hep aceleyle yaşadım, meğer mücadele dolu kısa yaşamına birçok şey sığdırmak içinmiş!!!

Hep gururla bahsettiğin güzel kızların, ailen ve dostlarınla seni kalbimizde yaşatmaya devam edeceğiz.

Huzur içinde bekle bizi...

PERVİZ ÖZDÜNDAR (Üniversite arkadaşı..)

MAKBULE İÇİN

Çok yıllar önce ODTÜ den sevgili hocamız Yavuz Atamandan

hocalar ayakta ölür; diye bir mail almıştım. Kanserde mücadele

eden ama ölümüne dek işinin başında olan bir hocamızın ölümünü bildiriyordu.

Bu haberi aldığım da çok etkilenmiştim, çok sevdiğim arkadaşımın da aynı kaderi yaşayacağını nereden bilebilirdim

ki.

Makbule ile arkadaşlığımız 1980 öncesi Ankarasına, zor yılların ODTÜ

Kimya Bölümüne dayanır. O benden 2 sınıf küçüktü. Öğrenci hareketlerinin

bizi umursamazca ateşe attığı olayları, sert ve acımasız bir eğitimi

paylaştık ve okuldan aynı misyonu alarak; çok çalışmayı öğrenerek; mezun olduk. Okuldan sonra, iletişim şimdiki gibi kolay

değil, ne cep telefonu ne mail, hepimiz bir yerlere dağıldık. Yıllar sonra

Makbule ile aynı yolu Biyokimyayı seçtiğimiz için karşılaştık ve sonrasında da hiç ayrılmadık. Makbule olmazları olur yapar,

müthiş yaşam enerjisi, iyiliği ile bizleri en kötü anlarımızda umutsuzken

umutlu yapardı. Yoğun araştırmalar ve mücadelelerin arasında pırıl pırıl

iki kız evlat da yetiştirdi ve sevgili arkadaşım tıpkı ODTÜ'deki hocamız

gibi işinin başında ayakta öldü.

Prof. Dr. AYŞE OGAN (Üniversite arkadaşı..)

Sevgili Makbule için hissettiklerimi anlatmakta zorlanıyorum. Üniversite yıllarında başladı arkadaşlığımız son sınıfta Sevgili Ceren'e hamileydi ve finallere girmeden Ceren'i doğurdu. Ceren'in bebekliğinde sürekli evlerine gider ve Ceren'le zaman geçirirdim beraberce Ceren'i n banyolarını beraber yaptırırđık. Daha sonra Makbule mezun olduktan sonra İstanbul 'a taşındı bir süre onunla iletişimimiz kesildi ama tekrar birbirimizi bulduğumuzda hiç ara vermemiş gibi tekrar sıcak dostluğumuza devam ettik. Candan, temiz kalpli, gerçek bir mücadele insanı olan Makbule bize iki pırlanta hediye etti. Ceren ve Seren. Bizde bu pırlantaları onun emaneti olarak her zaman koruyacağız. Canım Makbulem sen rahat uyu, gözün arkada kalmasın. Biz kızlarımızın hep yanında olacağız. Onlar bizimde kızlarımız.

Prof. Dr. CEYHAN KAYRAN (Üniversite arkadaşı..)

Güzel insan can arkadaşım Makbule'yi anlatmak hem çok kolay hem de çok zor. O sevgi dolu, iyi yürekli, çalışkan, alçak gönüllü biriydi. Üniversite günlerinden başlayarak hayatı hep çok hızlı hepimizin önünde yaşadı. Henüz okul bitmeden evlendi. Ardından hemen Ceren geldi. Biz finallere girerken kapıda ambulans beklerdi, doğum sancıları tutarsa diye... Ardından Seren, Üniversite, kariyer. Ama o hiçbirşeyi asla ertelemedi, hiçbir engel tanımadı. Herşeyi yetiştirmeye, tamamlamaya çalıştı.

Demek ki acelesi varmış....

Makbule'yi her zaman sevgiyle hatırlayacağız.

İyi ki yaşadı, iyi ki onunla yollarımız keşişti.

CANAN YALIN (Üniversite arkadaşı..)

Sevgili Makbule kısacık ömrüne çok şey sığdırmıştır. ODTÜ'lü

yıllarından itibaren hayatı mücadeleyle geçmiştir. Her zaman zor

başarmış bir kişi olarak geride güzel eserler bırakmıştır. En güzel

eserleri ise Ceren ve Seren'dir. Makbule her zaman kalbimizdeydi, şimdi

de öyle ve O'nu sevgiyle hatırlayacağız.

Prof. Dr. MİNE YURTSEVER (Üniversite arkadaşı..)

Soyadı gibi aydın, arkadaş canlısı ,sevgiyle dolu, mesleğini çok seven yakın arkadaşım iyi ki bu dünyada yaşadın iyi ki seni tanıdım, bu özelliklerinle dünyada bıraktığın iz unutulmayacaktır.

Prof. Dr. MÜJGAN CENGİZ (Üniversite arkadaşı..)

Sevgili Makbule tam yetiştin, nicelerini yetiştirirsin derken seni kaybettik. Aslında hastalığına rağmen yaşamın dahi verdiğin derslerin en büyüğü. Niceleri yaşamadan ölümü bekler. Sense yaşadın ölümüne kadar. Dahada yaşayacaksın. Nur içinde yat.

Prof. Dr. SALİH CENGİZ

Sevgili Makbule,

Engel tanımayan çalışkanlığın, tükenmez azmin, mükemmel anneliğin ile Prof. Dr. Ahmet Sevim Büyükdevrim Hoca'nın ve benim hayranlık ve takdirimizi kazandın.

Seni seven bütün dostların gibi ben de seni gönlümde yaşatacağım.

İŞİM BÜYÜKDEVİRİM

Dürüst ve Açık Sözlü Arkadaşım, Sevgili Makbule,

Biliyorum, çok zorlu bir yaşamın oldu. Yaşadığın onca şanssızlığa, olumsuzluğa rağmen üzülmek ve sızlanmak yerine daima sorun çözücü, her zaman üretken oldun. Projeler, çalışmalar, dersler, danışmanlıklar, idari görevler. Kısacık yaşamına ne çok şey sığdırmışsın.

Diyabetiklerde paraoksonaz ve oksidatif stresi incelediğimiz çalışmanın uluslararası bir toplantıda ödüle değer bulunduğunu çok zarif ve alçak gönüllü bir biçimde Elif ile birlikte odama gelip sevinçle bana anlattışınızı, dün gibi hatırlıyorum.

Daha geçen yıl "Diyabetik Polinöropatide Mitokondriyal Bozukluklar" projesini nasıl da heyecanla anlatmış ve birlikte çalışmayı teklif etmiştin.

Eminim, pırıl pırıl yetiştirdiğin iki aydın kızın ve öğrencilerin seni her zaman örnek alacak ve senin bıraktığın işleri çok daha ilerilere taşıyacaklardır.

Birlikte çalıştığımız DETAM yıllarındaki dostluğunu her zaman sevgiyle, gülümseyerek anacağım. Nur içinde yat!....

Prof. Dr. İLHAN SATMAN

İnsanlar vardır;
çeşit çeşit, tip tip,
her biri başka bir karaktere sahip,
görmeli, incelemeli, doğruyu bulmalı.
Her şeyden önemlisi insan, insan olmalı der Can Yücel.
Sevgili arkadaşım Makbule, Can Yücelin dediği gibi
berrak, pırıl pırıl bir deniz gibiydi, boşa gitmezdi ne kadar
güvensesiniz. Dibini rahatlıkla görebileceğiniz açık bir insandı,
içi dışı birdi, her sözü içten, her davranışı candan...

Sevgili MAKBULEciğim, sabahları kapımın önünden
geçerken beni rahatsız etmek istemediğin için sessizce geçişini,
yandan gelen güzel kahkahalarınla beni yerimden kaldırıp
sevincine ortak edişini, güzel kalbinle en ufak sorun da bile
yardımseverliğini, seninle paylaştığımız arkadaşlığımız,
dostluğumuz ve her şey için teşekkürler. Hayatın acımasız bir
gerçeği olsa da hangi yaşta olursa olsun bütün ölümler erken
sayılır, ama seninki bence çok erkendi. Ama sen gene hep
bizimlesin ve bizimle kalacaksın.

Prof. Dr. GÜNNUR DENİZ

Makbule benim aklıma geldiğinde hep şu özelliği öne
çıkır: Kendi dışında herhangi bir insana haksızlık yapıldığına
inandığında çevreden birçok insan bana belki bir şey olur
deyip susarken Makbule “Ama, Tuncay abi diye” başlayarak
olaya itirazını cesur bir şekilde dile getirmesidir. Töreninde
hazırlanan videoda onu iki kızı ile birlikte gördüğümde İmdatın
O’nu her gördüğünde “ne haber iki çocuk anası” deyişi ile
kendisinin gülümseyerek karşılamasından çok memnun
olduğunu anlardık.

Prof. Dr. TUNCAY ALTUĞ

Dürüst, sakın bir liman, stresi sünger gibi çekip ortadan
kaldıran, her zaman arka(TAŞ), sevecen ve dost, olgun, kamil
insan, bilim yolcusu, bilime gönül verenlere özveriyle sınırsız
destek veren bilim insanı.

Daha başka ne söylenebilir ki!

Seni çok ama çok özlüyoruz ..

Prof. Dr. Hakkı Oktay Seymen

Makbule hoca bence hepimize her seyden önce amansız
hastalığına karşı duruşu, hayata bağlı ve işine düşkün inanılmaz
mücadelesi ile hocalık etmiştir.

Sevgiler

Prof. Dr. BETÜL BAYKAN

Sevgili Makbule'm

Kısacık ömründe bu dünyayı ışıklandırdın. Kabrin de bu
ışıkla nurlansın. Geçici mekanını erken terk ettin, daimi
mekanın cennet olsun.

Prof. Dr. NESRİN EMEKLİ

Sevgili Makbule'mi aşağıda tanımlamaya çalışacağım;
O daima nazik, gülümsemesi yüzünden eksilmeyen,
Sevmek için sevilmeyi beklemeyen,

Bir arkadaş veya dostun değerini anlamak için yalnız
kalmaya gerek duymayan,

Çalışmak için en iyi işi beklemeyip, her anını
değerlendirerek en zoru başarmayı bilen,

Birikimlerini ve öğrendiklerini paylaşmak için herkese
yardım eden,

Verilen öğütleri daima dinleyen ve bunları hatırlamak
için hiçbir zaman beklemeyen,

Herkese yardım etmek için elinden gelse 24 saatten fazla
zaman ayıran,

Kimseyi kırmamaya özen gösteren, istemeden kırdığı
kişinin acı çekmesini beklemeyen özür dileyen

GERÇEK BİR DOSTTU.

Böylesine yüce bir kişiyi tanıdığım ve uzun seneler
arkadaş ve dost olduğum için kendimi gerçekten şanslı
sayıyorum.

Prof. Dr. CAHİDE GÖKKUŞU

Bizim kürsüde onu herkes tanıyor ve seviyordu. Bense
onu uzaktan tanyordum ta ki uluslararası bir kongrede yanına
oturana dek. Kongre boyunca oturumları izleyişine tanık oldum,
fikir yürütmesine, takıldığı sorulara. Öyle ki yabancı bir
konuşmacı onun sorduğu bir soru karşısında “bizim çalışmanın
açık noktası buydu, ben de bu sorunun sorulmasından
korkuyordum” diye cevap verdi. Bir başka gün bir jüride
birlikte yer aldık, kırmadan dökmeden nasıl bilimsel katkılar
yaptığını gördüm. Bir başka gün istatistikle ilgili bir sorum
oldu, kapılarını bana sonuna kadar açtı. Ona olan sevgim ve
saygım her geçen gün biraz daha arttı. Bir projemde hakem
olduğunu öğrendim, kesin raporumu o değerlendireceği için
eksiksiz, kusursuz yapmaya çalıştım, ama okumaya ömrü
yetmedi. Kişiliği ve bilimsel potansiyeli ile daha çok öğrenci
yetiştirebilecek, daha çok projeye katkı yapabilecek, daha pek
çok kişinin hocası, ablası, arkadaşı, sırdaşı olabilecekken
erkenden gitti. Resmi şimdi panomda asılı. Onu her zaman
sevgi ve saygıyla hatırlayacağım.

Prof. Dr. SEMRA DOĞRU-ABBASOĞLU

Çalışkan, titiz, yüreği sevgi dolu gerçek dost sevgili
arkadaşım Makbule seni her zaman aramızda hissediyoruz.

Prof. Dr. NİHAL SALMAYENLİ

Makbule, kiminin arkadaşı, kiminin ablası, kiminin sırdaşı,
kiminin annesi, kiminin öğretmeni, kısacası herkes için sevgi
dolu bir bilim insanı idi. Hem bilimsel hem de sosyal kişiliği
ile gönüllerimizde taht kurmuştu, onu hiçbir zaman
unutmayacağız.

Prof. Dr. AYŞEN YARAT

Benim hayatla ilgili görüşlerim arasında; biz
insanoğullarının dünyaya geldiğimiz andan itibaren iletişim
kurduğu ve kuracağı kişilerin kimler olduğunun pek çok faktöre
ve rastlantısal olaylara bağlı olduğu düşüncesi vardır. Yaşamımız
süresince bazılarımız çok özel insanları tanıma şansına erişiriz.
Prof. Dr. Makbule Aydın hocamız da benim için böyle bir
insandı. Kendisi ile yakın çalışma fırsatım olmamasına karşın;

karşılaştığımız her toplantıda çalışmalarını değerlendiren, motive eden ve her zaman yılmadan çalışmak gerektiği mesajını, kısa süreli toplantılarda bile verebilen bir hoca idi. Kendisini en son Haziran ayında gerçekleşen bir toplantıda gördüğümde de bu özelliğinden hiçbir taviz vermediğini göstererek manevi gücünü bir kez daha ortaya koymuştu.

Merhum hocamızın uzaktaki bir çalışma arkadaşına etkisi böyle ise, yakınında bulunan çalışma arkadaşlarına olan etkilerini ve onların bu kayıplarından dolayı şu andaki üzüntülerini tahmin etmek zor değildir. Ancak kendisinin, bizlere çok özel mesajlar bırakarak özel bir görevi gerçekleştirdiğini düşünmekteyim. Merhum hocamızın bilemediğimiz dünyada huzur içinde olmasını diliyorum, onunla yaşama şansına erişen tüm ailesine ve tüm çalışma arkadaşlarına sabırlar diliyorum.

Saygılarımla,

Prof. Dr. SEMRA KOÇTÜRK

Prof. Dr. Makbule Aydın'dan söz edince aklıma hemen geliverenleri sizlerle paylaşmak istiyorum. Öncelikle çok sevecen bir ABLA sırtınızı rahatlıkla dayayabileceğiniz bir DOST, dürüstlük timsali bir İNSAN, çok kibar ve tatlı dilli bir HANIMEFENDİ, hastalığının ileri evrelerinde bile sizinle projeler konuşarak özellikle genç akademisyenlere örnek bir BİLİM KADINI geliyor.

Makbule ablacığım dualarımızdasın, mekânın cennet olsun

Prof. Dr. AHMET BELCE

Çalışma masamın karşısındaki duvarda bir tablo asılı durur. Uçsuz bucaksız bir gökyüzünü ve gri mavi dalgaları resmeden bir Rus ressamın tablosudur. 12 Kasımdan bu yana tablonun çerçevesine iliştirilmiş halde Makbulenin resmi durmakta. Gökyüzünün duruluğu, sadeliği ve berraklığı ile uçsuz bucaksız denizin derin maviliğinin insana verdiği huzuru kişiliğinde bütünleştirmiş olan Sevgili Makbulenin resmi bundan daha uygun bir yere konulamazdı.

Arkadaşlık ettiğimiz süre boyunca varlığını hep pozitif duygularla bana hissettiren, gerektiğinde beni yüreklendiren dostum olarak tanımlayabileceğim az sayıda kişinin arasında yeralan Makbulenin bugün bu satırları yazarken yüreğindeki duyguları çok uzaklarda bile algılayacağına inanıyorum.

Bu da bana Makbulenin yanımda olduğu günlerdeki gibi huzur veriyor.

Prof. Dr. ŞULE SEÇKİN

"Sevgili Makbule Hoca yetiştirdiği genç meslekdaşları ile bilim dünyasında hep yaşayacaktır".

Prof. Dr. SEMA BOLKENT

"Sevgili makbule, seni ilk kez Ekim 1986'da tanıdım. Yüksek lisans yaparken Çapa-Cerrahpaşa koşturmalarımızda hep yan-yanaydık. Sen hep azimli, çalışkan ve dürüst biriydin. Başarıya ulaşmak için çok uzun mücadele verdin. Hayata ve hayatındakilere hep dürüst ve adil davrandın, ancak hayat sana

adil davranmadı. Seni çok genç yaşta aramızdan aldı. Dilerim orada hak ettiğin adaleti bulursun.

Seni hiç unutmayacağız, mekânın cennet olsun canım dostum."

Dr. ATILLA USLU

Sevgili Arkadaşım,
Çok kıymetli dostum,
Kardeşim, hem Makbuş, hem Makkoş,
Kalbimde ise Makbul....

1987 yılının kışında tanıştım Makbule ile DETAM'da ilk tanıştığım kişiydi. Makbule hem çalışma, hem özel hayatta mükemmel bir arkadaştı. Kaprisi, kendini beğenmişliği olmayan nadir insanlardandı. Her konuda bilgisini sakınmaz, yardımcı olmaktan kaçınmazdı. Her sıkıldığım, bunaldığım anda akılcı fikirleri ile moral verir ve destek olurdu. Bu sayede hayata daha hoşgörülü bakardım.

Başkaları ile paylaşamayacağım şeyleri O'nunla konuşabilirdim. Çünkü O güvenilir bir dosttu. Anneliği de dostluğu kadar mükemmeldi. Çocuğunuzla ilgili her türlü sevinci ve başarıyı O'nunla rahatlıkla paylaşabilirdiniz. Bilirdiniz ki O çocuğunuzun kendi çocukları gibi severdi. Kendi çocuklarına layık gördüğü her şeyi sizin çocuğunuz için de isterdi.

Bana "Seçkin Kız" derdi. Soyadın gibi Seçkinsin. Ama ben bilirdim ki benim Seçkinliğim O'nun seçkinliğinden gelirdi.

O'nu iyi ki tanımışım, iyi ki arkadaşım olmuş.

TÜLAY SEÇKİN

Ölümünü kabullenemediğimden arkasından bir şeyler yazmak o kadar zor ki. Şu anda hala yaşıyor ve bir gün yeniden aramıza gelecek gibi. Süreli Makbule ablam şu yemeği çok sever, şuraya gitmekten hoşlanır ya da bana hep şöyle der diye konuşuyorum. Severdi, hoşlanırdı ya da söylerdi demek içimden gelmiyor. Gerek yaşamımda gerekse akademik hayatımda en iyi günümde yanımda olduğu gibi en kötü anlarımda Elifle birlikte tek paylaşanları ve ileriye bakmamı ve ayakta kalmamı sağlayan can yoldaşım, biricik sırdaşım, hayat koçum ve annemdi. Başaracağıma inanmadığım tüm zamanlarda o bana olan güvenini hiç yitirmedi. O benim her derdime derman oldu ama ben onun gidişine engel olamadım içimi yakan en büyük acı bu. Onu inanılmaz özliyorum. Umarım orada huzur içindedir.

Mekânın cennet olsun anacığım.

Doç. Dr. BEDİA ÇAKMAKOĞLU

O, gülen gözleriyle ve içten kahaahalarıyla, sanki koridordan çıkıverecekmiş geliyor bana. İnsanlara tarifsiz hoşgörüsüyle, her konuda sonsuz desteği ve pırl pırl sevgisiyle, hepimizin anılarındaki tahtında yerini alan Sevgili Ablam, Hocamız Prof. Dr. Makbule Aydın'ı birlikte yaşadığımız yıllar boyunca paylaştığımız gözümün önünden silinmeyecek pek çok hatıra ile beraber hep yaşatacağım. Onu tanımak, birlikte olabilmek benim için sonsuz mutluluk ve onurdu..

Prof. Dr. İLHAN YAYLIM

Canım hocam;

İnsan ancak unutulduğunda ölür. Siz hiç ölmeyeceksiniz. Bize verdiğiniz sevgiyi, güveni, huzuru ve öğrettiklerinizi unutmak mümkün değil. Hayatıma o kadar çok güzel şey kattınız ki...

Şimdi odamda annemle yan yana fotoğraflarımızı; tanıdığım en yürekli ve sevgi dolu iki insanın sıcacık gülümseyişi. Hem huzur veren hem kendilerine verdiğim sözleri hatırlatan yüzler. Su gibi duru, güneş kadar aydınlık...

Huzur içinde uyuyunuz.

BAHAR ERYAŞAR

Makbule Hocam bana

“Eğer sen, can konağını arıyorsan, bil ki sen cansın.

Eğer bir lokma ekmek peşinde koşuyorsan, sen bir ekmeksin.

Bu gizli, bu nükteli sözün manasına akıl erdirirsen, anlarsın ki

Aradığın ancak sensin, sen” (Hz. Mevlana) demişti.

Hocamın gülen gözlerini ve sıcak abla şevkatini ve ayrıca hiçbir zaman ayrılmadığı dürüst çizgisi, çalışkan ve gururlu duruşunu ve nasihatlarını hiç unutmuyacağım. Hocam oturduğu koltuğu o kadar hakkıyla ve layığıyla dolduran nadir Hocalardan biriydi. Hocam, siz ve emanetleriniz hep kalbimde olacaktır..Buluşuncaya kadar simdilik hoşçakalın..

Dr. FATMAHAN ATALAR

Makbule abla hastalığının en son evresinde bile kendini değil çevresindeki insanları düşünen dertlerine ortak olan yardımsever iyi niyetli gönlü geniş dünya iyisi bir insandı.

NİLGÜN AKDENİZ

“İnsanlar isimleri ile yaşarmış”... Makbule ne demek diye baktım sözlüğe. Makbule; beğenilen, kabul gören anlamına geliyormuş. Ne kadar doğru değil mi? Ve yine “Allah çok sevdiği kullarını erken yanına almış” derler... Biz de çok ama çok sevdik ama gücümüz ilahi güce yetmedi/yetemedi... Senin iyi bir yerlerde olduğunu düşünerek ve hissederek sevgi ve saygıyla anacağız...

SEMA BİLGİÇ GAZİOĞLU

Sevgili Makbule Abla,

Sizi tanıdığım günden beri hep, sizi tanımakla ne kadar şanslı olduğumu ve hayatımdaki nadir, gerçek dostlarımdan biri olduğunuzu düşünmüştümdür. Sakinliğiniz ve iyimserliğiniz ile bana hayata bakışımda yol gösterdiğiniz, kararlarımda bana verdiğiniz destekleriniz ve birlikteliğimizde hayatıma kattığınız güzel anlar için size minnettarım. Sizi hep sevgiyle ve saygıyla anacağım. Nur içinde yat!

Bio. Dr. AYŞE ENGÜR

Makbule Ablacığım.

İyi niyetin ve ileri görüşünle, bana hem ablalık hem de öğretmenlik yaptın. Seninle yaptığımız sohbetler, yaşamda bana ders olmaya devam edecek. İyi ki seni tanımışım. Hep benimle olacaksın. Seni seviyorum.

Doç. Dr. BURÇAK VURAL

Canım Amazonum,

Eminim orda da Amazon olup, savaşmaya devam ediyorsundur. Ne zaman olur bilmem ama hepimiz orada buluşacağız. Biz yeni Amazonlar gelene kadar dayan!

Doç. Dr. GAYE ERTEN

Kendisinden hayata, insana, bilime dair çok şeyler öğrendiğim, ve fırsatım olsaydı hala öğreneceğim çok şeyler olduğuna inandığım sevgili hocam, ablam... Mekanın cennet olsun.

Doç. Dr. ARZU ERGEN

Geldi geçti ömrüm benim
Şol yel esip geçmiş gibi
Hele bana şöyle gelir
Bir göz açıp yummuş gibi

Miskin Ademoğulları
Ekinlere benzer gider
Kimi biter kimi yiter
Yere tohum saçmış gibi

Bu dünyada bir nesneye
Yanar içim göynür özüm
Yiğit iken ölenlere
Gök ekini biçmiş gibi

Yunus Emre'm bu dünyada
İki kişi kalır derler
Meğer Hızır İlyas ola abı hayat içmiş gibi

Yunus Emre'nin bu dizelerinde belirttiği gibi bir gün gelip bir göz açıp göz açıp yummuşa döndüğümüz bu fani dünyada en çok içimizi acıtan yiğit iken ölenlerdir. Gelgelelim bazı insanlar vardır ki onların ölmüş olması değil bir zamanlar bu dünyada yaşamış olmaları önemlidir. Çünkü ömrünü sevgiye adanmış olan kişiler artık cismen aramızda olmasa da sevgileri asla kaybolmuyor. Ne mutlu ki o sevgiyi paylaşımı yaşama sevincini onlarla birlikte tatmış olanlara.

Ben de bu mutluluğu Makbule Hocam'la paylaşma şansına sahip olan kişilerden birisiyim. Onun meslek aşkını, arkadaşlarına dostlarına bağlılığını ve desteğini, doğaya hayranlığını hiç unutmuyacağım. Tatlı kakhahaları dün gibi kulağımda... Canım annemle bir sene arayla kaybettiğim Makbule Hocam'ın sevgisi daima yüreğimde olacak. Zor anlarımda yine onlara danışmam gerektiğinde yüreğime soracağım en doğru kararı vermek için. Baki kalan bu kubbede hoş bir sada imiş. Ruhunuz şad olsun güzel insanlar, bu dünyada hoş bir sada bıraktığınız için.

Araş. Gör. Dr. FADİME ERYILMAZ PEHLİVAN

Hepimizin yer bulduğu kocaman bir yürek. Hepimizle ilgili anlatacak güzel anıları sakladığın tertemiz bir hafıza. Hepimizin en güzel yönlerini gören küçücük ama kocaman gözler. Makbule Hocamız, Ablamız.

Mekanın cennet olsun.

Doç. Dr. EBRU IŞIK ALTURFAN

Daima pozitif, çevresini motive eden ve bilgisinden her daim faydalandığım Sevgili Makbule Hocam, mekanın cennet olsun,...

Doç. Dr. A. ATA ALTURFAN

Sayın Prof. Dr. Makbule Aydın hakkında yazılabileceğim şeyler nedir diye düşündüğümde benim aklıma ilk gelen, yıllar önce yapmak istediğim çalışmalar ve sonrası için var olan umudumu herhangi bir çıkar beklemeden destekleyen insan olduğuydu. Kendisi ortamda ne tür bir engel olursa olsun yola devam etmeyi bilen, bunu yaparken de etrafını incitmeyen hatta çatışmalarda tampon vazifesi gören bir huzur adası idi, bu özelliğini hiç kaybetmedi. Çalışmak konusundaki azmi ise herkese örnek olacak türdendi.

Yazabilecek çok şey var ancak kendisi için en güzel özetleme, doğduğunda herkes gülerken ağlayan bebeğin, ayrılma vakti geldiğinde herkes ağlarken, kendisinin huzurlu biçimde gülümseyen bir insan olduğudur.

Her zaman içimde saygı ve sevgi ile anacağım.

Doç. Dr. SOYKAN ARIKAN

Bence Makbule abla

Sevdiklerine karşı çok sadık ve anaç bir insandı. Her zaman sade görünen ve öylede yaşıyordu. Akıllı olmayı isteyen sabırlı, sadık, dostları için güven verendi. Ne düşündüğünü söyleyen bunu da isteyerek yapandı.

Belki bir iki satırlık alıntı şiir ekleyerek pekiştirebilirim ne demek istediğimi

CAN ERİĞİ

Bir kelime buldum çın çın öter;

Adı candır.

Bir erik kopardım can dalından;

İçi can dolu,

Adı can, yaprağı can, lezzeti candır.

Bir gölge düştü önüme dedi ki:

Bir yüküm var benden ağır

Bir yüküm var beni taşır

Adı candır.

BEDRİ RAHMİ EYÜBOĞLU

Sevgiler

Dr. AYŞEM KAYA

'Yaklaşık 10 yıllık tanışıklığımız süresince her zaman bizi destekledin, tecrübelerini aktardın, desteğini hep yanımızda hissettik. Fedakar, iyi niyetli duruşunla seni hiç unutmayacağız. Kalbimizde hep yaşayacaksın!'

Dr. MEHMET GENCER

Makbule abla için yazı yazmak, acımızın çok tazeliği nedeniyle hem çok hüznü verici, hem de böyle değerli bir insanı tanımış olmak açısından da gurur verici.

Makbule ablamız, insani değerleri özümsemiş, bilimin aydınlığında soyadı gibi aydınlanmış, candan dost, özverili anne, bilgili hoca özelliklerini dengeli bir şekilde kimliğinde toplamış; gerçekten Türk bilim dünyası için boşluğu kolay doldurulamayacak bir insandı.

Aramızdan bu kadar erken ayrılması, hepimiz için büyük kayıptır. Kendisine Allah'tan rahmet, başta ailesine olmak üzere, sevenlerine, sevdiklerine ve bilim camiasına sabır ve başsağlığı diliyorum.

Mekanı Cennet olsun.

Dr. ZEYNEP ÖZBEK

2003 sonbaharı, henüz "40 fırın ekmek" yememiştim. Moleküler Biyoloji ve Genetik lisans öğrenimim sırasında derslerimden birinin araştırma projesinde SOD enzimi ile ilgili okumalarım beni Prof. Dr. Makbule Aydın'a yönlendirdi. Çağlayan-gürleyen onca öğretim üyesinin-akademisyenin aksine berrak bir su kaynağı gibiydi gönenç fidanları sulayan... "40 fırın ekmek" yememiştim ama o, bu tıfıl üniversite öğrencisine genç bir meslektaş gözüyle bakıyordu ve olduran enerjisiyle yolumu aydınlatıyordu. Bugün içtenlikle söyleyebilirim ki Makbule hocayla olan tanışıklığımız ve paylaşımımızın, "Sinirbilim" disiplininin evrensel bilimdeki yerini fark etmemde önemli bir katkısı olmuştur. Yaptığı bilimsel çalışmalarla Nobel ödülü almamıştır lakin gönüller fethetmiş ve yetiştirdiği öğrencilerle arkasında ışıklı bir nesil bırakmıştır. Makbule Aydın bize meselenin "40 fırın ekmek yemek" olmadığını göstermiştir. Yaşamın bereketi, mut'u ve kut'u kızlarının, öğrencilerinin ve onunla omuz omuza çalışan meslektaşlarının üzerine olsun. Değerli hocamı rahmetle anıyorum.

SİNAN FINDIK

Acıbadem Üniversitesi Öğretim Görevlisi

Ablamızın zamansız vedası...

Bize göre mi zamansız ayrılış... Evet. Çünkü, onun başını öne doğru sallayarak kahkahasını kuvvetlendirdiği sohbet ortamlarını, geçmişi ve ileriye dile getirdiğimiz paylaşımları, bilimsellik üzerine münazaraları henüz bitirmemiştik.

Ona göre mi zamansız ayrılış... Evet. Çünkü, yukarıdakilere ek, bize kazandıracığı birikimlerini ve en önemlisi kızları, ailesi ve onu sevenlerle bir arada olması gereken zamanlarını henüz tamamlamamıştı...

İnançlarımıza göre mi zamansız ayrılış...Denebilir ki dünya üzerinde bulunması gereken zaman bu kadardı... Herkesi yukarılardan takip edecek artık... Belki bir isyan değil bu ki kendisi de edilmesini istemezdi, ama, Hayır. Soruyoruz yine, niye şimdi...

Doç. Dr. Ümit Zeybek